

Què boig el món

Per EloiA el dt., 25/11/2008 - 09:00

Lax'n'Busto

-

Objectiu: la lluna

Lletra original

Què boig el món, que no té cap sentit i em fa pensar: "no sé què hi faig aquí". Que boig el món, que no el puc entendre mai. Ja pots lluitar amb constància, que un dia et fot un cop amb tanta força que et deixa sol en el principi del camí. Diuen que al món s'hi ve a patir. Que boig el món, que no té ni cap ni peus ni ens deixa tenir el que teniem ahir. Que boig el món, que no vol aconseguir per fi esborrar del mapa aquelles coses que menyspreem, i ens fa sentir mesquins. En la distància està el secret, callat, ocult, pacient, discret. **Per art de màgia baixem com l'aigua** i, a cada obstacle, refem com si res el camí, construint a mida el destí. A contracorrent, de cara al vent, amb mar de fons i onades, governa tu el vaixell que no tens res a perdre, res a perdre, res a perdre. Boig, el món és boig, però és nostre i és el millor d'entre els possibles. Que boig el món, que em fa anar amunt i avall, i és tard quan veig que molt pitjor estic jo. Que boig el món, on podem creure en més d'un déu, i això ens obre les ales de la vanitat, podem ser injustos i malvats. Però el pitjor és no saber qui mou els fils del teu terrat. Per art de màgia ...A contracorrent..

Lletra traduïda

cercant-ne el seu secret

En aquest món vivim, plorem, ens la fotem, ens tornem a aixecar i resta com a gran interrogant una nota de fons, "un secret, callat, ocult, pacient, discret" que intuïm que pot ser Aquell "qui mou els fils del meu terrat", a qui alguns anomenem "Déu-Pare". Quan Jesús mira el món el veu amb bondat, com el millor dels móns possibles, perquè hi veu l'obra d'un Déu-Pare que és tot amor i discreta entrega. En el món, Jesús hi veu la mà del qui mou uns fils de bondat que teixeixen misteriosament, i això el porta a viure amb confiança: *"Per això us dic: No us preocupeu per la vostra vida, pensant què menjareu o què beureu, ni pel vostre cos, pensant com us vestireu. ¿No val més la vida que el menjar, i el cos més que el vestit? **Mireu els ocells del cel:** no sembren, ni seguen, ni recullen en graners, i el vostre Pare celestial els alimenta. ¿No valeu més vosaltres que no pas ells? ¿Qui de vosaltres, per més que s'hi esforci, pot allargar d'un sol instant la seva vida? I del vestit, per què us en preocupeu? **Fixeu-vos com creixen les flors del camp:** no treballen ni filen, però us asseguro que ni Salomó, amb tota la seva magnificència, no anava vestit com cap d'elles. I si l'herba del camp, que avui és i demà la tiren al foc, Déu la vesteix així, ¿no farà més per vosaltres, gent de poca fe? Per tant, no us preocupeu, pensant què menjareu, o què beureu, o com us vestireu. Tot això, els pagans ho busquen amb neguit, però el vostre Pare celestial ja sap prou que en teniu necessitat. Vosaltres, busqueu primer el Regne de Déu i fer el que ell vol, i tot això us ho donarà de més a més. No us preocupeu, doncs, pel demà, que el demà ja s'ocuparà d'ell mateix. Cada dia en té prou amb els seus maldecaps."* (Mt 6, 25-34) **I tú, què veus quan veus el món?**

Lloar (Carlo Maria Martini)

Si t'has aturat a contemplar el cel, un bosc, un rierol, que t'han impressionat per quelcom que has anomenat «bellesa», si has sentit de sobte ganes de cantar, o de córrer una bon tirada, per quelcom que has anomenat «alegria», si t'has preguntat sorprès com algú pròxim a tu et pot estimar precisament a tu... pots entendre el que significa lloar! (de www.pastoralsj.org)
